

³⁰ תוספות ד"ה דקא מטהרת לה מראשון. פירוש שסופרת י"ד של נקבה מראשון והדימים שתראה בט"ו יהיו טהורין ואז"ל ואתי לא יהי טהורים ללמא ביום ראשון יצא ראשו או רבו ואפי' לא יצא לילום הוא זכר וי"ל דלא מצי למישר מספק ספקא דהוו תרי קולי דסברי אהדדי שאם תראה שום י"ב א"ת תשתרי מני מספיק ספקא דשמא לא יצא רוב ביום ראשון ואפי' יצא רוב ללמא נקבה היא והשתא בתחילה התרו משום דשמא זכר השתא גירמו משום שמא נקבה, חייב ממנה נפשך נעשה איסור וכח"ל תנן בהפמלת (נדמה) תשב לחזר ולנקבה ולנדה אע"כ דכל איסור באפי נפשיה הוי כפקה ספקא.

לעלוי נשמת
דינה ליבא בת עטל ז"ל
עובדיה חיים בן רחל ז"ל
תנצב"ה

א"ר יוסי בר' חנינא אין דברי תורה מתקיימין
אלא במי שמעמיד עצמו ערום עליהן
(שמערים שיתקיים תורתו) שנאמר
{משלי ח} אני חכמה שכנתי ערמה (סוטה כא:)

בבא קמא יא

אחין שחלקו מתי שמין מה שעליהן

ואמר עולא אמר ר' אלעזר האחין שחלקו-

- מה שעליהן שמין -

פעמים אף מה שעליהן אין שמין:

משכחת לה בגדול אחי שהיה מתעסק בנכסיהם, שעד עתה היו מרוצים שהוא השתמש

בהם, דניחא להו דלשתמעון מיליה.

- ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין - לא מבזים אותם לבוא לב"ד.

שומר שמסר לשומר

א. אמר עולא א"ר אלעזר שומר שמסר לשומר **פטור**-

ולא מיבעיא שומר חנם שמסר לשומר שכר, דעלויי עלייה לשמירתו שהוא מוסר

את עצמו יותר משומר חנם כיוון שחייב בגניבה ואבידה,

אלא אפילו שומר שכר שמסר לשומר חנם, דהשתא גרועי גרעיה לשמירתו נמי

פטור מאונסים, שהרי מסר לבן דעת.

ב. רבא אמר שומר שמסר לשומר **חייב**-

ולא מיבעיא שומר שכר שמסר לשומר חנם, דגרועי גרעיה לשמירתו,

אלא אפילו שומר חנם שמסר לשומר שכר, חייב באונסים - דאמר ליה את

ראשון מהימנת לי בשבועה שלא פשע, האי שומר שני לא מהימן לי בשבועה.

עבדים כקרקעי או כמטלטלי

אמר **עולא** א"ר אלעזר הלכתא גובין החוב מן העבדים.

אמר ליה ר"נ **לעולא** 'אמר רבי אלעזר אפי' מיתמי'!

לא, מיניה מהלווה עצמו.

מיניה?! אפי' מגלימא דעל כתפיה?!

הכא במאי עסקינן שעשאו אפותיקי 'אפה תהא קאי' מזה יהא לך פרעון - החידוש הוא

שאם מכר, יכול הבעל חוב לתפוס אותו - כדאמר רבא-

עשה עבדו אפותיקי ומכרו, בעל חוב גובה הימנו. - אית ליה קלא.

שורו אפותיקי ומכרו, אין ב"ח גובה הימנו- לית ליה קלא.

[עד כאן דף יא עמוד ב]